

Zoë Demoustier / laGeste / Ultima Vez / KVS Hear the Silence

Vrijdag 20 februari om 20u in de Schouwburg – inleiding om 19u15 door Zoë Demoustier
Einde om 21u15 (zonder pauze)

Hear the Silence

'Hear the Silence' onderzoekt de behoefte aan omarming in tijden van ontwrichting. Uitgangspunt is de wals, ooit een muzikaal en dansant symbool van Europese verfijning maar in de 20ste eeuw door elkaar geschud door onderliggende spanningen. Zeven dansers en een muzikant nemen de wals terug onder de loep en breken de dansvorm open. Op zoek naar collectieve veerkracht in een wederopbouw met oude brokstukken ontstaan nieuwe composities en parallellen met het heden. 'Hear the Silence' is een hedendaags pleidooi voor dans en muziek als vorm van verzet en verbinding in wankelende tijden.

Interview met Zoë Demoustier

Al enkele jaren zindert Demoustiers naam rond in het hedendaagse danslandschap. Ze verankert zich met prikkelende en eigenzinnige voorstellingen, zoals 'Unfolding an Archive', 'What Remains' en de jongerenvoorstelling 'Beating Choir/Coeur Battant'.

Demoustier volgde les in Leuven, in de dansschool van Aike Raes. Als achtjarige speelde ze bij Kabinet K en Fabuleus. Ze maakte voorstellingen waarin ook haar broer Misha en zus Lahja dansten.

Na haar afstuderen aan de regieopleiding van het RITCS maakte ze 'Unfolding an Archive', waarin ze het oorlogsarchief van haar vader belichaamt.

Demoustier studeerde mime aan de Academie voor Theater en Dans in Amsterdam. Daar maakte ze kennis met de bewegingstechnieken van Etienne Decroux. Zijn zéro, het nulpunt, is altijd het lichaam zelf. Maar ook in dat nulpunt is een lichaam een betekenisdrager. Het is nooit neutraal. En dat fascineert haar. In geen enkele choreografie zet ze de dansers instrumenteel in. Ze vertellen mee, ook als ze stilstaan.

De slagzin van 'Hear the Silence' is een citaat van Bertolt Brecht. "In the dark times, will there also be singing? Yes, there will also be singing. About the dark times." Voor Zoë is het een pleidooi voor het politieke belang van kunst, en van haar subversieve kracht in woelige tijden.

"Als maker ben je ingebed, of je het nu wilt of niet, in een wereld die jou vormgeeft, beïnvloedt en stuurt. Welk verhaal je kiest, is zowel een persoonlijke als een politieke keuze, en heeft een impact op de realiteit. Of het nu om een publiek gaat van duizenden in de opera of een honderdtal in een CC in Vlaanderen, in essentie boeit dat niet. Het gaat erom dat je mensen met je verhaal hebt geraakt en aangeraakt. We moeten elkaar sowieso meer vastpakken, letterlijk en figuurlijk."

Voor 'Hear the Silence' werkt ze voor het eerst uitsluitend met professionele dansers. Toch zoekt ze ook in die voorstelling naar een herkenbare aanzet. "Het vertrekpunt is de relatie tussen oorlog en muziek. Naast Benjamin Britten's 'War Requiem', liet ik me in de researchfase inspireren door het werk van Galina Ustvolskaya, de Russische "vrouw met de hamer" wiens composities heel disruptief zijn. Via hen kwam ik uit bij de Franse Maurice Ravel, met zijn 'Piano Concerto for the Left Hand', die hij schreef voor een vriend die zijn arm had verloren aan het front. Maar Ravel heeft ook een Valse geschreven. De wals is een dans waar iedereen een beeld bij heeft. Een cliché-dans, waaruit de voorspoed en de hoop van

het negentiende-eeuwse Europa blijkt. Die dans werd een symbool voor het einde van een tijdperk, een Europa dat uit elkaar viel door WOI. Kunnen we nog walsen tussen de brokstukken? Dat bracht me bij de hedendaagse club scene. In oorlogsgebieden wordt er nog altijd gedanst, bijvoorbeeld in nachtclubs in Kiev en Beirut. Mensen vinden altijd een manier om veerkrachtig te zijn en het leven te vieren. In de bewegingen zoek ik naar manieren om de wals uit elkaar te trekken, ze te laten overgaan in ritmes die veeleer bij het feestgedruis van een club passen. Muziek en geluid spelen dus een fundamentele rol. Ondanks het feit dat ik me niet volledig kan voorstellen hoe een oorlogsslachtoffer zich voelt, herken ik die veerkracht ook bij mezelf als ik geconfronteerd word met tegenslagen. Die veerkracht komt tot stand in verbinding met anderen.”

Interview door Hans Depelchin

Pers

“Ravel brak de Weense wals apocalyptisch open. Op haar beurt deconstrueert en hermonteert Demoustier de koppeldans, maar veel minimalistischer. Ravels bombast countert ze met abrupte stiltes en verstilde lichamen. In dat contrast toont ze haar uitstekende oog voor dramatiek.” De Standaard ★★ ★

Credits

Concept & regie: Zoë Demoustier - Dans en creatie door: Anna Tierney, Roshanak Morrowatian, Fyllenia Grigoriou, Minjung Sung, Artemis Stavridi, Misha Demoustier, Silas Martens - Arstieke ondersteuning: Misha Demoustier - Live geluid: Rint Mennes, Willem Lenaerts - Sound design: Rint Mennes, Willem Lenaerts, Misha Demoustier - Lichtontwerp: Ellie Bryce, Carlo Bourguignon met dank aan Randall Diagre - Lichttechniek: Kato Ooms - Geluidstechniek: Brecht Beuselinck - Scènebeeld: Randall Diagre, Annemie Boonen - Kostuumontwerp: Annemie Boonen - Regie-assistent: Oihana Azpillaga - Bewegingscoach: Jacob Bousset - Ddramaturge: Danielle van Vree, Dina Dooreman - Artistiek advies: Annemie Boonen, Hildegard De Vuyst - Fotografie: Tom Herbots, Kurt Van der Elst - Spreiding: Morgan Verhelle | laGeste & Anaïs Lambert | Ultima Vez - Productie: laGeste - Coproductie: Ultima Vez, KVS, STUK - Met dank aan: Diogo Lopes, Ida Osten, Judit Waterschoot, Isabel Dao, Nell Weatherby, Jacob Bousset, Inaki Azpillaga, An-Marie Lambrechts, Luc Van den Bosch, Hans Depelchin, Kristien De Coster, Lara van Lookeren, Cath James, Harm Langenkamp, Paul Knevel, 30CC, Wolf Doyen, Justine Cappelle, Thijs Calleew, Elisabeth Klinck en Paul Klinck. Met steun van: Stad Gent, de Vlaamse Overheid, de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale Overheid via Flanders Tax Shelter, Montpellier Danse, South East Dance, Vlaams Cultuurhuis De Brakke GrondFoto: Diego Franssens, Thomas Swith Sweertvaegher - Lay out beeld: Nico Goossens - Video: Arn Van Wijmeersch - Productie: Leue - Verkoop: Koortzz - Coproductie: NTGent en KVS - Met dank aan: Emil Rousseau, Lannoo, VUB en Studio Koen Vanmechelen - Met de steun van: de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale Overheid en Flanders Tax Shelter

Niet te missen

MONKEYMIND COMPANY & UNMUTE DANCE COMPANY / LISI ESTARÀS

What We Can Do Together

Woensdag 22 april om 20u in de Schouwburg – Inleiding om 19u15

Lisi Estaràs maakt een inclusieve voorstelling met acht uitmuntende performers met diverse culturele achtergrond, gender en dansstijl. Acht dansers met en zonder beperking. Dans als een verrassende ontdekkingstocht naar de ander. Lichaamstaal, spreektaal, danstaal, geschreven taal, gebarentaal ... Alle middelen zijn goed om te communiceren. Alles krijgt betekenis, hoe onbenullig een beweging of actie is of lijkt. En is alles wat het lijkt te zijn? Wat is normaal? Wat is echt? Want wat zou het geven, mochten we op een andere manier kijken? Het resultaat is grappig, revolutionair, energiek, ontroerend, indrukwekkend, absurd of gewoon mooi.

Door gebarentaal en boventiteling is deze voorstelling uitermate geschikt voor doven en slechthorenden.